

ს ი ა ნ ბ ი

ნახ. გ. მანგუშაძე

ნ ა კ ა ზ ი

ჩემო მემკვიდრე, გიტოვებ ნაკაზს:
მაგ დევგმირ მკლავით მტკიცედ დაცხება

ჩაუმტვრევს კბილებს ცოფიან ნაგაზს
და მხეცი მიწას დაენარცხება!

1943

ახალი წელი! საქმით ახალით
შენ გაამართლებ ხალხის მოლოდინს,
ახალის ძალით, ახალის ძალით
მოპირდაპირეს სდიე ბოლომდის!

დასკარი ღუმელს ისეთის ეშხით,
ისე ანაზღად, ისე ძლიერად,
რომ სანანებლად დარჩეს შემდეგში,
რაც დღევანდლამდე იკადნიერა!

ვიცი, დაგვატკობს ციურ შუენებით,
და ქვეყნის ორგულს: როცა „კვეთაიდე“
უნდა იბრძოლო შეუსვენებლივ
შენს უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე!

დღესასწაული უკვე იწყება!
ამას ბელადი ვრძნობდა წინათვე
გამარჯვების გვარგუნე წყება,
რომ უკვდავების ცეცხლით პრწყინავე!

ი. გიგაშვილი

ნახ. ღონისა

სუთი წუთის წინ, ხანამდე ადგილს დაიკავებდა წელი ახალი, ორმოცდღარი—ორმოცდა ხამთან პირისპირ იდგა, შეგასწარ თვალი.

და მიმავალი მოხუცი წელი ახე ეტყოდა ჭაბუკს მომავალს: — „მე ჩემი დღენი ფრიცემას ვებრძოდი და მოუხწრაფე სიცოცხლე მრავალს.

ათ ათასობით ვიპყრობდი ტყვეებს, ახ ათასობით ვუღუტდი იმ გველებს. არ ვიზოგავდი ძალას და ღონეს გულდაგულ ვწმენდი ხაბჭოთა ველებს.

კარვად ვახსოვდეს ჭაბუკო ჩემო, მიტომ მოგიტარებ ამბავსა ამას, რომ თქმულა: მამულს ის ურჩევია, თუ თავის შვილი ავლობებს მამას.

ფრცინი ღონს იქით მე გადავრეკე, შენ კი ვავალე—ღნებრი ვასწინდო, პრუტშიც ჩამყარო მათი გვამები, ავაზაკები აღარ დაინდო!“

ვრთხაც ამას ვთხოვ: რადგან პიტლერის ველარ ვესწრები მე დაშარხვასა, შენ უცილობლად უნდა დაეხწრო, წუ გამიწმილებ ამ ვანზარხვასა.

თან დიდი ღონის დადე გულზე, ზედ წააწერე ოთხზე კუთხითა: — „შესდექ, გამვლელი, ხაფლავი ეხე გმართებს შეამკო შენი ფურთხითა!“ — „არის!“—მიუგო ჭაბუკმა მკვირცხლად, სიტყვითა მედგრად დანაქუხითა.

გ. გრიგალიძე

— ხომ ხედავ, ხანძარი ძლიერდება, ჩქარა ვუშველოთ.
— როგორ ვუშველოთ, როცა წვეთი წყალი არ გავგაჩნია?
— ამიტომ გუზუნები ჩქარა ვუშველოთ... თავს.

ნიკავს გარანდენია...

(საბალწლო მიზნობის მაგიერ)

აფრიკაში რომელს დაცვა, ბენიტოს კი აცივებს, კულის რიკი მწარედ ეწვით „ფიურერის არწივებს“.

დაღვრემილა კანცლერი და ბოლშით სივრცეს გაჭურვებს, მოგონების ცეცხლი მწვავე მის გონებას ახურებს.

უფვე გაპქრა წარსული წლის სამახსოვრო დღეები, რა იმედი ესათალა, რა ტკბილი „იღებები“!

სწამდა, სწებნაც აჯერებდა, გულს ეჭვს არ აკარებდა, რომ ივლისში სტალინგრადში აღლუმს ჩაატარებდა.

იძახოდა: „ბორისოვლებსკს ვესტუმრები ათ ივლისს, თცდახუთში სტალინგრადში მარშის ხმებით გავივლი.“

ღაბანაქენე

ინგლისელებმა ტყვედ წაიყვანეს იტალიის ასი გენერალი, რომლებსაც მუსოლინიმ დირექტორა მისცა იტალიის იმპერიისათვის შეერთებით მთელი აფრიკა.

ნახ. ი. კროტკოვისა

გაზეთებიდან

მუსოლინი: ჩემო მამაცო გენერლებო, ხადა ხართ, დაბანაკდით თუ არა მტკიცედ აფრიკაში?

მა საკონცენტრაციო ბა-პიდან: დაგბანაკდით, ძვირფასო დურე, იმაზე უფრო მტკიცედ ვიდრე ეს თქვენ გქონდათ ნაბრძანები.

ძალა მაქვს და ჩემი ძალის მაქვს რწმენა და შეგნება, ათ აჯვისტოს სარატოგო ნაღდათ ხელში მექნება.

ათ ხეტემებერს არზამასსა არ დაეცოვებ ასაღება, ოცდახუთში ხელში ვიგდებ ინდოეთის გასაღებს.

შენ ავიღებ ბაქოს ნავთო, შენი ვშნის კირიმე, შენი ნახვის მოლოდინში, ვიციანი და ვტირი მე“.

აფსუს, როგორ გაუხუნდა დიქტატორს ეს ტრაბანი, როგორ დარჩა ძველებურად შერცხენილი, ნაბანი.

დახეთ იღბალს, „ფიურერი“ რარეგად აუგდია?— მისი ჯარი სტალინგრადთან წითლებს ტყვედ ჩაუგდიათ; ოცდღარი დივიზია

„უძლევვლად“ ცნობილი წითელ რკალის სალტით არის მორთულ—გამოწყობილი.

ღონის წელი დაიკარგა... ახ... ცოდნოდა თავიდან. წელი რაა! ვასწრება თქვი ღონის შესართავიდან!

ბაქოზე და გროზნოს ნავთზე კაბუტ, ფიქრო! მშვიდობით! არც ნალჩიკში გააჩერეს, შერცხვა ბედის მინდობით.

ელისტადან გამორეკეს, ციმლიანსკი წავიდა, ველიკიე ლუკის ბქენიც „სხვის“ ხელში გადავიდა.

ან სადა აქვს ფრონტს უბანი, რომ მწარედ არ ცხელოდეს? რაც მომხდარა, ის რა არის!— კვლავ უარესს ელოდეს.

დაღვრემილა ფიურერი... ტანჯავს ცეცხლის გენია... მარცხი მარცხს სდევს... ცხვირის წვერი ნიკავს გადასწვდენია.

ს. ინსარიძე

ნიანგის საახალწლო სერვილები

აღოლუვ პიტლერს

„საქართველოს კოლმეურნე“— კოლონაა ტანკების, განზრახულზე მეტს გიგზაენით, — არ გეგონოთ ნაკლები... პიტლერ, იგი მოგიძღვენით, და იგემო გესტურს მალე, — თუმცა ცოტას გაგამწარებს, მიგრამ თვით დაიბრალე!

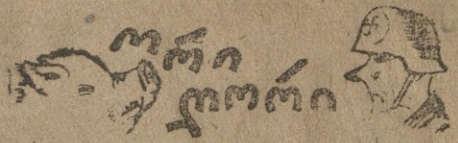
გენიტო მუსოლინს

ღმერთსა სთხოვ და რომის ჰაპას, პიტლერს ემუდარები, მაინც არვინ შენ არ გშეელის, გიღვას ავი დარები. ხომ ხედავ, რომ ჩაგვიარდა „ლურე“ კოვზი ნაცარში?! დაგრჩენია მხოლოდ ეს გზა, — თვით ეახლო ღმერთს ცაში!

იოჯავ გეგავს

რათ არ გვესმის ძველებურად შენი ყეფა, ჩხავილი? აკი გცნობენ, ვით მოლაყბეს და გაქვს ენის ქავილი... ალბად ჩვენმა შეტევებმა წავიხდინეს გუნება... ვგ რა არის, — როგორც შვილდი წელიც მოგელუნება... და სურვილი საახალწლო შენთვის ჩვენი იქნება, დაიყუფო ერთიც: „პიტლერ, რა ცხოვრება გვიქრება!“

ზარნა ძვემეხაური

ეროვნული
გეგმობითა

1.

— შენ ხარ კუზმა მონადირე? — ჰკითხა კაპიტანმა ფონ-შერმა ბრვე მოხუცს, რომელიც ხელმეორეული შემოიყვანეს. — ხომ გითხრეს ჩემი პირობა? თუ მშვიდობით ნამიყვან ამაღამ ბატონ პოლკოვნიკთან გაგათავისუფლებ. თუ არა და ხვალ ჩამოგკიდებ. ხვალ კი ახალი წელია, და თუ ხვალ ჩამოგკიდებ, მთელი წელიწადი ჩამოკიდებული იქნები. ხა... ხა... ხა...
— ეტყობოდა, კაპიტანს მოეწონა თავისი წმინდა. რადგან კაპიტანმა გაიცინა, გაიცინეს მისმა ხელქვეითებმაც, მხოლოდ კუზმა იდგა უძრავად, უხმოდა.

— ეს ლორი უნდა ჩაუტანო ბატონ პოლკოვნიკს ძღვენად, ახალი წლის შესახებდრად, — განაგრძო კაპიტანმა. — ხედავ რა ლორია? ლორი როდია, ქონის თაიგულია... ათ ფუტს იწონის... რა თეთრი და სუფთა კანი აქვს!.. აჰ!.. ზედ პატაკი დაიწერება... ეს ის ლორია, რაშით რომ ვასუქებდი. შენც გიდეგს, წილი მის გასუქებაში. რძე რომ მოგჭონდა, აი, ეს ქალბატონი მიირთმევდა. როგორ დაუკრეჭია კბილები, თითქოს იცინისო, მოხუცო, ახალწელს გილოცავსო... ხა... ხა... ხა...
ხელქვეითებმა ისევ გაიცინეს. მხოლოდ კუზმა იდგა უძრავად, უხმოდა.

— ღიუხულობ პირობას? თუ არა და ხომ იცი პარტიზანებთან კავშირისთვის რა მოგვლის? შენ მონადირე ყოფილხარ და გცოდნია აქაური საეშმაკო გზები. თანახმა ხარ?

— თანახმა ვარ. — ყრუდ ჩაიბუბუნა კუზმა.

— შეუხსენით ხელები! მოიყვანეთ მარხილები! დაუძახეთ ბადრავს!..

- საწყალ ფრაუ ბერტას ქმარი მოუკლეს.
- საიდან გაიგეთ?
- თვეზე მეტია, რაც ნაძარცვი ნივთების ავანათი აღარ მოხვლია.

სამსახური

(პარტიზანების სიმღერა)

ვემსახუროთ სწაღიათ
შემოპარულ ფოციებს, —
ზრანგა აქვთ და წაღილი
თესავდნენ ჩვენს მიწებს.

ამ საქმეში ჩვენ იმათ
დიდ სამსახურს ვუწევთ, —
მათ თავების თესვის წესს
აგტომბით ვუწერთ.

მათ უღელში შეგმა სურთ
კოლმეურნე ვლენის,
სისხლით რწყავენ მიწასა
საღაც შესდგეს ფეხი.

ამ საქმეშიც „სამსახურს“
დღეს ჩვენ ვუწევთ იმათ,
მოსარწყავად მიწისა
ტყვიებს ვხმარობთ წვიმათ...

მთხვარე

შოკს ნაპირენ

სტალინგრადის მისადგომებთან ბრძოლაში 19 ხაუმბრიდან ექვსი კვირის განმავლობაში წითელმა არმიამ საგნებით გაანადგურა გერმანელთა 36 დივიზია, მოსპო ან ხელში ჩაიგდო 1791 თვითმფრინავი, 3251 ტანკი, 5910 ქვეშები, 20174 ავტომანქანა და სხვ.

ნახ. ლონისა

— არ გამართლდა თქვენი უიმედობა. ფიურერი აღმოსავლეთის ფრონტზე შორს ვერ წავაო. თუ გავითვალისწინებთ ზარალს, ამ სხრივ მართლაც შორს, ძალიან შორს წავიდით, შერ გენერალო!

კოლონე მორკია

2.

ღაბეა. გაყინულ თოვლზე სწრაფად მისრიალებს ორი მარხილი. პირველში ბადრავია, თუ რამე მოხდა ჯერ ბადრავი გაეძნება მახეში და კაპიტანი მოასწრებს მობრუნებას. თუ არა მოხდა რა კაპიტანი მაღლობას მიიღებს პოლკოვნიკისაგან, მაინც რა უნდა მოხდეს ამაღამ? აკი დღეს დაბრუნეს პარტიზანებმა კაპიტანის აღალი? მაშასადამე, ამაღამ რას იფიქრებენ რომ თვითონ კაპიტანი წამოვა?.. ოჰ, ჩქარა, ჩქარა გასცდეს ამ სახიფათო ტყეს!.. რაღა მაინც ამ ტყიან სოფელში შეგზდა კომენდანტობა კაპიტან ფონ-შერს? მაგრამ არაფერია, ეს ლორი დიდი სიმდიდრე იქნება ბატონ პოლკოვნიკისათვის... რა სიურპრიზი იქნება, როცა საახალწლოდ შეკრებილ დარბაზში კაპიტანი შეიტანს ათფუთიან ლორს და მიულოცავს ბატონ პოლკოვნიკს? როგორ შემურდებათ შტაბის ოფიცრებს! ვინ მოიტანს ასეთ ძღვენს ამაღამ? ყველა გამგებულა და გერმანიაში აგზავნიან ლორს კი არა, კოკლ წიწილასაც კი... ჩქარა! ჩქარა, კუზმა მონადირე, ჩქარა მიიჭერი საოლკო კომენდანტურაში, სადაც კაპიტან ფონ-შერს უფროსის რიშილი და საახალწლო წარდგენა ელის!..
ტყეებ დათოვლილ ტყის სიჩუმეში მძაფრი სტვენა მოისმა. კუზმამ ორი სტვენით უპასუხა და ცხენებს სადავები გაუტყლაშუნა. ცხენებმა ფეხი აუორიეს, მარხილი გადაცურა, ხეს მიგნეთა.
— სდექ! ხელები ზევით! — მოესმა კაპიტანს.
კაპიტანი ოცოცა გამოერკვა, რამოდენიმე ლულა, მრისხანედ უყურებდა თვალეში.

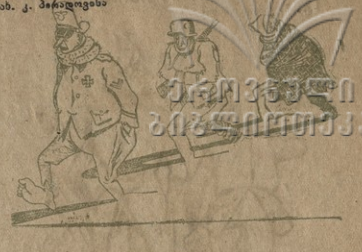
3.

ძელმიწურში, სადაც პარტიზანების შტაბი იყო კუზმა გამოეჭიმა პარტიზანების მეთაურს:
— ამაზანაგო მეთაურო! მოგილოცავ ახალ წელს და ძღვენად მამირთმეგია ორი ლორი.
— ყოჩად კუზმა მონადირე! — უთხრა მეთაურმა. — ეს ლორი მართლა კარგი ფეშქაშია, მაგრამ შენ ამბობ ორი ლორიო, სადაა მეორე?
— აი, მეორე! — და კუზმამ კაპიტან ფონ-შერისაკენ მიუთითა.
— ხა... ხა... ხა... — გულიანად გაიცინეს პარტიზანებმა.
კუზმამ ხელი გადაუსვა დაკლულ ლორს, კაპიტანს შეხედა და სთქვა:
— რა ლორია? ლორი როდია, ქონის თაიგულია... რა თეთრი და სუფთა კანი აქვს! ზედ პატაკი დაიწერება, ბატონო კაპიტანო, თქვენი წარჩინების პატაკი... როგორ დაუკრეჭია კბილები? თითქოს იცინისო და ახალ წელს გილოცავთო... აბა, გამიძებნით ახლა წინ! ნუ გეშინიათ, თქვენისთანა პარტივერულ ლორს მარტო როდი გაგუქებთ. თქვენს ბადრავს გაგაყოლებთ...
კაპიტანმა ფონ-შერმა სიუღვილით გადახედა კუზმასაც, მეთაურსაც, პარტიზანებსაც, მაგრამ განსაკუთრებულის სიძულვილით გადახედა ლორს. ლორს ცალი თვალი მიჭუტული ჰქონდა და კბილები დაკრეკილი. ის თითქოს დასცინოდა თავის ორუხა ამაზანაგს...

კონკრეტული ხარკი სხვადასხვა

— შენის აზრით, პანს. კამბოჯოლო შეიძლება მო-
ხარხო სხვადასხვა გავრცელებიდან სარგებლობა
ხელშეწყობის მიზნით გვეყოს: ვაჭრობის დროს
სხვადასხვა გზით და გზაობით.
— რატომ?
— თუ მაგ თქმულებათაგან შენთვის შე-
გუდარდები, დავაწარმოებდი ამგვარ ფეისონა.
— რატომ?
— როცა წითლები არ შეიძინებენ და ვა-
ჭრობებიდან სარგებენ, მაშინვე უნდა იქნება ვაჭ-
რობა, თანხვედრით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა.

— საჩუქრითა და სხვა სხვა სახით დასარგებლები ვართ
— არა, იმისთვის უნდა დასარგებლები... იმისთვის უნდა დასარგებლები...
— არა, იმისთვის უნდა დასარგებლები... იმისთვის უნდა დასარგებლები...

ბიბლიური ბიბლი — იტალიის პირველი
ბიბლიური უკავია ღვთის სახელწოდებებით.
ფურცელი კვლევა-ღვთის მისგან იღებს სახარ-
ის მისაღებას... ზარბაზნებისათვის.

— ამ პარტიზანების მთა სიციცელში მომხდურდა
ფრენი, ხედავს რომ სარგებლობა მისთვის მისთვის
ფურცლის სარგებლობა.
— განა შენ უკმაყოფილო ხარ ფურცლის მომ-
სახურებაში?
— უკმაყოფილო კი არაა, მოსალოდებლო ვარ.
— კი მაგრამ შენ რა სურვილებს გამოხატავ?
— ხოლმე ლანსაჲაში რა მუსიკის დასრულება.
— ეს არაა, უნდა რომ სარგებლობა დამატებით,
რომ იგი ახალი მუსიკის დასრულება.
— რატომ?
— მე მზად ვარ მუსიკის მისთვის მისთვის
სასიხით და თუ რაგონში დავაძინებ მისთვის მისთვის
ქომახით.

იქნას სპარაკარი

ბიბლიური ფურცლის მისთვის მისთვის
დასარგებლები მისთვის მისთვის
დასარგებლები მისთვის მისთვის

უფასო სურათი

იმისთვის მისთვის მისთვის მისთვის
დასარგებლები მისთვის მისთვის
დასარგებლები მისთვის მისთვის

სახელმწიფო უფროსი

— რატომ დასრულება უფროსი უფროსი?
— ცოლად დამეძინა: ფიცილი არ იყო სარგებლობა.
— თანხვედრით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა და ჩვენს
დასარგებლები უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა.
— განა რა უკმაყოფილო ხარ?
— კი, ვინაშით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა?
— ვინაშით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა?
— რატომ?
— იმიტომ, რომ უფროსი უფროსი უფროსი
დასარგებლები მისთვის მისთვის

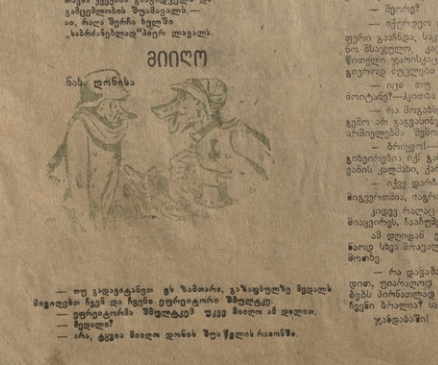
საქონლმფლობელი უფროსი

— რატომ დასრულება უფროსი უფროსი?
— ცოლად დამეძინა: ფიცილი არ იყო სარგებლობა.
— თანხვედრით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა და ჩვენს
დასარგებლები უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა.
— განა რა უკმაყოფილო ხარ?
— კი, ვინაშით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა?
— ვინაშით უნდა იქნებოდეს ვაჭრობა?
— რატომ?
— იმიტომ, რომ უფროსი უფროსი უფროსი
დასარგებლები მისთვის მისთვის

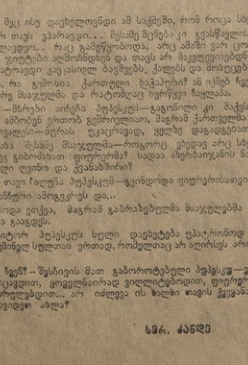
11 საათი და 50 წუთი

იქნას სპარაკარი

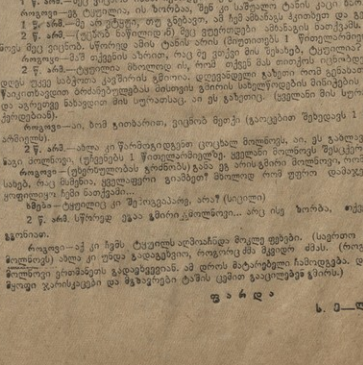
უფასო სურათი

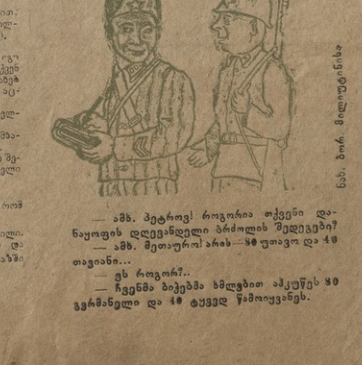
სახელმწიფო უფროსი

საქონლმფლობელი უფროსი

12 საათი — გილტვიანი ახალი წელს

მოზლოკის რაიონი

გ ა ე ტ რ ა ტ

ნახ. ბ. ფრიდკინისაქ

ნახ. ქა. ბაჟენოვისა

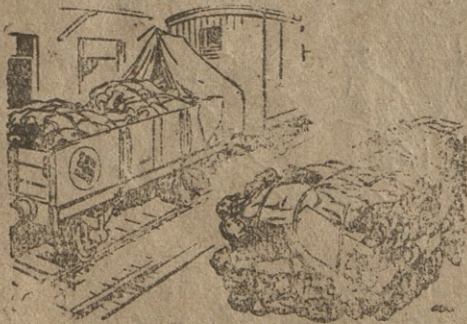
— ამ წუთში დავახაფლავებ პოლკოვნიკი ხრაბუკე!
— პოლკის თანადასწრებით?
— დიახ, პოლკიც იმავე სამარეშია დამარხული.

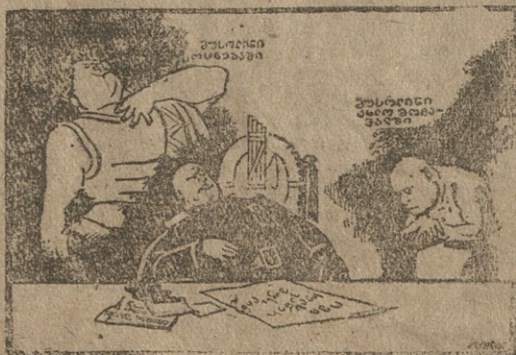
— ბატონო პოლკოვნიკო, სოფელში ვერც ერთი გოჭი ვერ აღმოვაჩინეთ.
— რატომ?
— ჩვენ იქ დავგვხდენ... მოკავშირეთა ჭარბი ძალები.

ცნობილ ინგლისელ კაპიტანბუკისტ დემიდ ლოუს ნახატები

დაკეობილ პოდონეთში

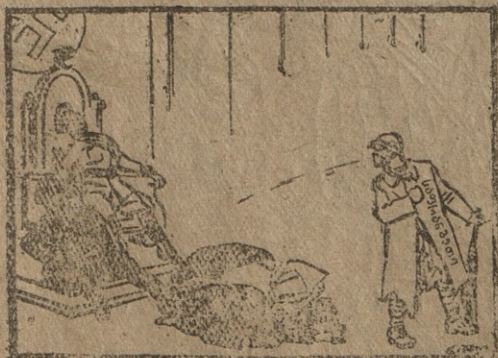

ხასიციოცხლო სივრცე დამარცხებულთათვის

ოცნება და...

დავადები და კევენები

ქვეშევრდომული გრძნობების გამოვლინება

სინამდვილე

უკონგის იუმორი

უტყუარი ნიშანი

ერთი ტინელი მზვერავი ეუბნება მეორეს:

— ამ ბუჩქნარში უთუოდ რუსები არიან.

— რატომ გგონია?

— ხომ ხედავ ჭილყავები დაფრინავენ. ბუჩქნარი რომ ჩვენებს ეჭიროთ ეს ფრინველები მათ შეუძლებელი არ გადაურჩებოდათ.

(„გამარჯვების დროა“)

სამი ჯვარი

— ჩვენი ფრიცი დააჯილდოვეს რკინის ჯვრით.

— ჩვენ კი ჰანსის საფლავზე ხის ჯვარი გავაკეთეთ.

— ჩვენი კონრადი ორივეზე უფრო ჭკვიანად მოიქცა: ის რუსების ჩაშარდა რყვედ და ომს საერთოდ ჯვარი დაუსვა.

(„მებრძოლი“)

შეუშრდა

ფინელი ჯარისკაცი ეუბნება მეორე ჯარისკაცს:

— ბედნიერია ჩვენი ვეიკო, იცის ცხოვრება.

— რა მოუვიდა ასეთი?

— მას კიდევ დასიზმრია, თითქოს კარგად გამოძლა ნამდვილი ბუროთ.

(„გუშაგი“)

საყვირები
ქვეყნის
განათლებლის

ნახეს ორი არიელი

(მიბაძვა)

ნახ. ი. ბეჟაშვილისა

საყვირები

ნახეს ორი არიელი
წყლისა პირსა, წვირიანი-
ერთი ფეხზე ვერ ღგებოდა,
ჩამოშვებულ ცხვირიანი.

მეორე კი ფეხზე იდგა,
მაგრამ ცხვირი არ გააჩნდა.
დაიხარა ცხვირდამზრალი,
ფეხდამზრალთან გვერდით დაჯდა.

ოხვრითა სთქვა: — ეჰ, ფრც, რა გქნა
რა ვიღონო მე წამალი,
უცხვიროს ხომ შემძულეებს,
არ მიმიღებს აწ ამალი?

ეჰ, რუსეთის ყინვა მართლაც
კი ყოფილა საშიშარი;
დავმახინჯდი სამულამოდ,
აწ საშველი არსით არი!

— ეჰ, ჰანს! — უთხრა ფეხდამზრალმა, —

უგუნურად ნუ იქცევი!
შენ რა გიშაეს, აწ ჩემი სთქვი,
უფეხოდ სად გავიქცევი?..

მურმან

— ახე როგორ იქნება მეგობარო ფრიც! რამდენიც წითელმა არმიამ და-
გარტყა, იმდენჯერ სორო წამართვი, მე სადღა წავიდე ამ ცივ ზამთარში?

უპარვისი პარლემენტი

რუმინულ ნაწილთა მნიშვნელოვანი ნაწილი ჩრდილოეთ-კავკასიის ფრონტზე მოქმედებს
24 დეკემბრიდან 4 იანვრამდე მოსპობილია მტრის 11.000 ჯარისკაცი.

ნახ. ლონისა

გაზეთებიდან

ჰიტლერს—ჩქარა ამიწონე! ხომ უყურებ საზარბაზნეთ მჭირდება!
ანტონესკო—არც ეს გამოდგება: მოძველებულია.

კინ ცხოვრობს ნებვივრად ჩიტყურულ გერმანიაში

(ახალი იპაზი)

ილუსტრაცია ი. კროტკოვისა

ტექსტი ფარსადანისა

ძროხას, ვირს და თუთიყუშსა მეგობრობა ჰქონდათ დიდი, ხაცხოვრებელ მსუდრო ბინად აურჩიათ მათ ტყე-მშვიდი. ერთ დღესა სთქვებ: „ეს უღრანი ჩამორჩენით ტყის გვილამბავს,

მხოლოდ ზოგჯერ ეთერიდან გერმანიის ვისმენთ ამბავს, ნეტავ ვინმე ჩვენთაგანმა გაიგოს და გვამცნოს ესა: ჰიტლერის გერმანიაში დღეს ვინ ცხოვრობს უკეთესად?*

1.

თუთიყუშმა უპასუხა:—„მამ რათ მინდა ჭრილი ფრთები, თუ მაგ ამბის შესატყობად დღესვე იქ არ გაფურინდები? ხულ მცირე ხნით მიგატოვებთ,—ინკოგნიტოდ ბერლინს ჩავალ, დავბრუნდები და მოგიხსნობთ მე, ექაურ ავან-ჩავანს!“ მოამზადა მან პასპორტი, ზედ ხვახტიკა გამოხატა და გაფრინდა ბერლინისკენ—ფრთაჭრილი და ფრთაფარფატი.

2.

თვე გავიდა. მეგობრებთან ძლივს დაბრუნდა თუთიყუში. ნაწამები, ინვალიდი, ხევდით სახუმროსაჭრუსი. —„ჯოჯოხუნის ჰგავს,—სთქვა მან ცრემლით,—გერმანია ჰიტლერული-ხიშართლერ ვსთქვი, კონცხანაკში ამომხადებს თითქმის სული“. და მოთხრობა ხაშინელი ფრინველს არც კი დაემთავრა, როცა გერმანიისკენ—ახლა ძროხა გაემგზავრა.

3.

მეორე თვეს ძროხის მოთქმა გაიხმოდა იმავე ტყეში: —„იმნარი ხატანჯველი არც მსმენია მე ჩემს დღეში, არ მაჭმევდნენ, რძის კი მოსოვდნენ, თან უღელსაც მაძალბდნენ, ტვავს მაძრობდნენ, თან მადლობით „შაილ ჰიტლერს“ მადლავდებდნენ. პათოსსებს იქ სტანჯავენ—ლადობს მხოლოდ არამზადა!“ — ვირმა უთხრა:—„შეც წავალო“ და სამგზავროდ განემზადა.

4.

ცხრა დღის შემდეგ, ტყის ხილრმეში, ხად მეგობრებს ჰქონდათ ბინა, იმ დიდუურამ, ბერლინიდან თხზაროკით მიიბრინა. —„ო, სალამი,—შესძახა მან—ამბებს გეტყვით გახაკვირებს, ჰიტლერულნი უაღრესად პატავს სცემენ მხოლოდ ვირებს! და რომ იქ ჩვენ ვფიურერობთ, მის საბუთად კმარა ეხეც, რომ უმალვე მე ბერლინში—ბურგომისტრად გამანწესეს!“

სარედაქციო კოლეჯია.

Сатирико-юмористический журнал „Нианги“. რედაქციის მისამართი: ლენინის ქ. № 28 ტელ. 3-10-49

ბელმოწერილია დასაბეჭდად 1943 წ. 20/1. აბს. ლ. პ. ბერიას სახ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. № 28. გამოც. № 1 შეგ. № 63 ჟე 0426